

- 3) Žaloby podané společnostmi Aer Lingus Ltd a Ryanair Designated Activity Company na neplatnost rozhodnutí Komise 2013/199 se zamítají.
- 4) Společnostem Aer Lingus Ltd a Ryanair Designated Activity Company se ukládá, aby nesly vlastní náklady a nahradily náklady vynaložené Evropskou komisí v řízení před Tribunálem Evropské unie a v řízení před Soudním dvorem Evropské unie.
- 5) Irsko ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 22.6.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulio tis Epikrateias – Řecko) – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis) v. Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisís kai Koinonikis Allilengyis

(Věc C-201/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 98/59/ES — Sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Listina základních práv Evropské unie — Článek 16 — Svoboda podnikání — Vnitrostátní právní úprava, která správnímu orgánu svěřuje pravomoc nepovolit po posouzení podmínek na trhu práce, situace podniku, jakož i zájmu národního hospodářství hromadné propouštění — Vážná hospodářská krize — Obzvláště vysoká míra nezaměstnanosti ve státě“

(2017/C 053/12)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)

Žalovaný: Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisís kai Koinonikis Allilengyis

za přítomnosti: Enosi Ergazomenon Tsimenton Chalkidas

Výrok

- 1) Směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění musí být vykládána v tom smyslu, že v zásadě nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná v původním řízení, podle které zaměstnavatel v případě, kdy nedošlo k dohodě se zástupci zaměstnanců ohledně návrhu na hromadné propouštění, může takové propouštění provést jen za podmínky, že příslušný vnitrostátní orgán veřejné moci, kterému musí být tento návrh oznámen, nepřijme ve lhůtě stanovené uvedenou právní úpravou a po přezkoumání skutečností obsažených ve spise a posouzení podmínek na trhu práce, situace podniku, jakož i zájmu národního hospodářství odůvodněné rozhodnutí nepovolit zcela nebo zčásti plánované propouštění. Jinak je tomu ovšem v případě, že vyjde najevo – což musí případně ověřit předkládající soud – že tato právní úprava vzhledem ke třem kritériím posuzování, jež jsou v ní uvedena, a způsobu, jakým tato kritéria konkrétně uplatňuje daný orgán veřejné moci pod kontrolou příslušných soudů, vede k tomu, že ustanovení této směrnice jsou zbavena užitečného účinku.

Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, o jakou se jedná v původním řízení, brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava zmíněná v první větě prvního pododstavce tohoto bodu výroku.

- 2) Případná existence kontextu vyznačujícího se vážnou hospodářskou krizí a obzvláště vysokou mírou nezaměstnanosti v členském státě nemůže mít vliv na odpovědi na první otázku uvedené v bodě 1 tohoto výroku.

(¹) Úř. věst. C 221, 6.7.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Spojené království, Švédsko) – Tele2 Sverige AB v. Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department v. Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

(Spojené věci C-203/15 a C-698/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Elektronické komunikace — Zpracování osobních údajů — Důvěrnost elektronických komunikací — Ochrana — Směrnice 2002/58/ES — Články 5, 6, 9 a čl. 15 odst. 1 — Listina základních práv Evropské unie — Články 7, 8, 11 a čl. 52 odst. 1 — Vnitrostátní právní předpisy — Poskytovatelé služeb elektronických komunikací — Povinnost plošného a nerozlišujícího uchovávání provozních a lokalizačních údajů — Vnitrostátní orgány — Přístup k údajům — Neexistence předchozího přezkumu ze strany soudu nebo nezávislého správního orgánu — Slučitelnost s unijním právem“

(2017/C 053/13)

Jednací jazyk: švédština a angličtina

Předkládající soud

Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Tele2 Sverige AB (C-203/15), Secretary of State for the Home Department (C-698/15)

Žalovaná: Post- och telestyrelsen (C-203/15), Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

za přítomnosti: Open Rights Group, Privacy International, The Law Society of England and Wales

Výrok

- 1) Článek 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009S, ve spojení s články 7, 8, 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která za účelem boje proti trestné činnosti stanoví plošné a nerozlišující uchovávání veškerých provozních a lokalizačních údajů všech účastníků a registrovaných a uživatelů, které se vztahuje na veškeré prostředky elektronické komunikace.
- 2) Článek 15 odst. 1 směrnice 2002/58, ve znění směrnice 2009/136, ve spojení s články 7, 8, 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která upravuje ochranu a bezpečnost provozních a lokalizačních údajů, zejména přístup příslušných vnitrostátních orgánů k uchovávaným údajům, a která v rámci boje proti trestné činnosti neomezuje tento přístup tak, aby byl umožněn výlučně pro účely boje proti závažné trestné činnosti, a nepodmiňuje tento přístup předchozím přezkumem ze strany soudu nebo nezávislého správního orgánu, a která nevyžaduje, aby dotčené údaje byly uchovávány na území Unie.